

ΕΤΟΣ 58ον

23 Μαΐου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 21 (2973)

ΠΗΓΗ ΥΔΑΤΟΣ ΖΩΝΤΟΣ

Σήμερα η Έκκλησία μέσα από τη γιορτή της Πεντηκοστής θυμάται τη γενέθλια ημέρα της. Τότε πού φανερώθηκε μέσα στην ιστορία και τον κόσμο το προαιώνιο «κεκρυμμένο» μυστήριό της. Το γεγονός και το περιεχόμενο της γιορτής περιγράφουν οι Πράξεις των Άποστόλων, ενώ στο ευαγγελικό ανάγνωσμα πού ακούσαμε ο Χριστός με έναν σαφή ύπαινιγμό αναφέρεται στη δύναμη και τη χάρη του Άγιου Πνεύματος.

Γνωρίσματα του Άγιου Πνεύματος

«Ο πιστεύων εις ἐμέ, καθώς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοί ἐκ τῆς κοιτίδας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος», ὁποῖος πιστεύει σέ ἐμένα, ὅπως τό εἶπε ἡ Γραφή, θά τρέξουν ἀπό τήν καρδιά του ποταμοί ζωντανοῦ νεροῦ. Ὁ Χριστός γνωρίζει πόσο βασική ἀλλήλα καί βασανιστική ἀνάγκη εἶναι γιά τόν ἄνθρωπο ἡ σωματική καί πνευματική δίψα. Ἀρχίζει νά διδάσκει: «ὁποῖος διψᾷ ἄς ἔρθει σέ ἐμένα καί ἄς πιεῖ». Τό φώναξε δυνατά, γιά νά τό ἀκούσουν οἱ ἄνθρωποι μέσα στό θόρυβο καί τήν ὀχλαγωγία ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἀλλήλα καί κάθε ἡμέρας καί τόπου καί ἐποχῆς. Ἐστω καί ἄν δέν τό συνειδητοποιεῖ ὁ ἄνθρωπος, στό βάθος τῆς ὑπαρξῆς του διψᾷ γιά τήν ἀλήθεια καί τήν ἀγάπη, δηλαδή γιά τόν ἴδιο τόν Θεό. Ὁ Χριστός χρησιμοποιεῖ τό στοιχεῖο τοῦ νεροῦ, γιά νά μᾶς παραπέμψει στή ζωγόνο δύναμη τοῦ Άγιου Πνεύματος. Παρομοιάζει τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ νερό ἀστείρευτο πού ἀναβλύζει μέσα ἀπό τήν ἀναγεννημένη καρδιά τοῦ ἀνθρώπου.

Πράγματι, ἡ Χάρη τοῦ Άγιου Πνεύματος ἔρχεται σέ κάθε βαπτισμένο πιστό, προσφέρεται ἀδιάκοπα. Ἀναβλύζει διαρκῶς καί δέν ἀδειάζει ποτέ. Ρέει σταθερά καί ἀνεξάντλητα, ὅπως τό ποτάμι. Εἶναι τό «ὔδωρ τό ζῶν», πού δίνει τή ζωή τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. Τό νερό καί τό Πνεῦμα εἶναι θεμελιώδη στοιχεῖα πού συναντᾶμε στή δημιουργία καί τήν ἀναδημιουργία τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου, τῆς φυσικῆς καί πνευματικῆς του ζωῆς «ἐξ ὕδατος καί Πνεύματος». Τό

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ζ' 37-52, η' 12)

«Εγώ ειμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς, εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεῦσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐγὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστός ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστός ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἠθέλουν ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γινῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ ειμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐνεργεῖ μυστηριωδῶς, ζωοποιεῖ καὶ γεμίζει τὰ πάντα. Μεταγίγξει τὴν ἀγάπη καὶ τὴν κοινωνία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ στὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων προσώπων. Ἡ πίστη καὶ ἡ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μᾶς λήξει ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διαχέεται διαρκῶς μέσα στό Σῶμα Της. Ἀνακαινίζει, ἀναπλάθει, ἀνανεώνει καὶ μεταμορφώνει τὸν πιστό γιατί τό φῶς τοῦ Πνεύματος εἶναι καθαρτικό καὶ ἀποκαλυπτικό.

Ἐδῶ θά πρέπει νά ἐπισημάνουμε ὅτι ὁ λόγος τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας γιά τό Πνεῦμα τό Ἅγιο εἶναι βαθύς, δυσνόητος καὶ δυσερμήνευτος. Ὅμως ὅσο φωτισμένες καί ἄν εἶναι οἱ προσεγγίσεις τους, καί ὅσο πλούσιες καί ἄν εἶναι οἱ πνευματικές ἐμπειρίες τους, δέν ἀναδύουν, δέν ἐξηγοῦν καί δέν ἐρμηνεύουν τό μυστήριον τοῦ Θεοῦ στὴν πληρότητά του. Αὐτό παραμένει στὴν οὐσία του ἀκατάληπτο. Γιατί ὁ Θεός εἶναι Θεός, καί ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἄνθρωπος, μέ ὅλες τίς ὁμοιότητες καί τίς διαφορές πού ἔχουν μεταξύ τους. Οἱ θεολογικές ὀρολογίες, δέν ἀπαντοῦν στό γιατί ὁ Θεός εἶναι ὅπως εἶναι, ἀλλὰ στό πῶς ὁ ἄνθρωπος θά πετύχει τὴν κοινωνία καὶ τὴν ἔνωσή του μαζί Του. Ἔτσι φωτιζόμεστε στὴν ὀρθή πίστη, καὶ ἐνισχυόμεστε στό δρόμο τῆς σωτηρίας.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς ἐστάθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐφώνησε δυνατά, «Ἐάν, κανεῖς διψᾷ, ἄς ἔλθῃ σ' ἐμέ καὶ ἄς πιῇ. Ἐκεῖνος πού πιστεύει σ' ἐμέ, καθὼς εἶπε ἢ γραφῆ, «Θά τρέξουν ἀπὸ τὴν κοιλιὰ του ποταμοὶ νεροῦ ζωντανοῦ». Αὐτὸ τό εἶπε διὰ τό Πνεῦμα, τό ὁποῖον θά ἔπαιρναν ἐκεῖνοι πού θά ἐπίστευαν σ' αὐτόν· διότι δέν εἶχε δοθῆ ἀκόμη Πνεῦμα Ἅγιον, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε ἀκόμη δοξασθῆ. Πολλοὶ ἀπὸ τό πλῆθος, ὅταν ἄκουσαν αὐτά, ἔλεγαν, «Αὐτός εἶναι πραγματικά ὁ Προφῆτης», ἄλλοι ἔλεγαν, «Αὐτός εἶναι ὁ Χριστός», ἄλλοι ἔλεγαν, «Μήπως ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Δέν εἶπε ἢ γραφῆ ὅτι ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπὸ τό σπέρμα τοῦ Δαυῖδ καὶ ἀπὸ τὴν κωμόπολιν Βηθλεέμ ὅπου ἦτο ὁ Δαυῖδ;». Ἔγινε λοιπὸν διχασμὸς γι' αὐτόν μεταξὺ τοῦ πλῆθους. Μερικοὶ ἤθελαν νά τὸν πιάσουν ἀλλὰ κανεῖς δέν ἔβαλε χερί ἐπάνω του. Τότε ἐπέστρεψαν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, οἱ ὁποῖοι τοὺς εἶπαν, «Γιατί δέν τὸν ἐφέρατε;». Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, «Κανεῖς ἄνθρωπος δέν ἐμίλησε ποτέ ὅπως μιλεῖ αὐτός ὁ ἄνθρωπος». Οἱ Φαρισαῖοι τοὺς ἀπεκρίθησαν, «Μήπως καὶ σεῖς ἔχετε πλανηθῆ; Ἐπίστεψε σ' αὐτόν κανεῖς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας ἢ τοὺς Φαρισαίους; Ὅσον γι' αὐτόν τὸν ὄχλον, πού δέν ξέρει τὸν νόμον, εἶναι καταραμένος». Λέγει εἰς αὐτούς ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος εἶχε ἔλθει εἰς αὐτόν τὴν νύχτα καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο ἕνας ἀπὸ αὐτούς, «Καταδικάζει ἄνθρωπον, ὁ νόμος μας ἐάν δέν τὸν ἀκούσῃ προηγουμένως καὶ μάθῃ τί ἔκανε;». Ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν. «Μήπως καὶ σύ εἶσαι ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Ἐρεῦννε καὶ θά ἰδῆς, ὅτι δέν ἔχει ἔλθει προφῆτης ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν». Πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐμίλησε καὶ εἶπε, «Ἐγὼ εἶμαι τό φῶς τοῦ κόσμου. Ἐκεῖνος πού μέ ἀκολουθεῖ δέν θά περπατήσῃ εἰς τό σκοτάδι ἀλλὰ θά ἔχῃ τό φῶς τῆς ζωῆς».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τό Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ὁ κόσμος

Ὁ σύγχρονος πολιτισμὸς μας εἶναι στὴν οὐσία του ἀντιπνευματικός. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ὀρθολογιστὴς ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας ἀρνεῖται πεισματικά νά παραδεχθεῖ τὴν ἀλήθεια τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Μὲ τὴν ἠθικὴ ἀταξία τῆς ζωῆς του φυγαδεύει τοὺς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὴν ἀληθινὴν ἀγάπην, τὴν πραγματικὴν χαρὰ, τὴ βαθιὰ εἰρήνην, τὴ μακροθυμίαν, καὶ τὴν πηγαίαν καλοσύνην. Ἀποθεώνει τό πρόσκαιρο, τό ἐπιφανειακόν, τό φανταχτερό. Δέν θέλει νά διακρίνει τό σημαντικόν ἀπὸ τό εὐτελεές, τό ὀρθόν ἀπὸ τό ἐσφαλισμένον. Μὲ ἀλαζονείαν ἰσχυρίζεται ὅτι ὅλα εἶναι σχετικὰ καὶ τό μόνο πού ἀξίζει νά ἐπιδιώκει κάποιος εἶναι τό χρήσιμο καὶ τό ἰδιοτελεές. Χωρὶς τὴν πνοήν καὶ τό φωτισμὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅσο καὶ ἂν προσπαθεῖ μόνος του δέν μπορεῖ νά ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὴ θολὴν σύγχυσιν καὶ τὸν παραλογισμὸν στὸν ὁποῖον ζεῖ. Μιῶν γιὰ τὴν ἐνότητα ἀλλήλα ζεῖ τὴ διαίρε-

23 Μαΐου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ (Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ)
Μιχαήλ επίσκοπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ († 821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ,
Συνεοῦ ἐπίσκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, π΄ 12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Μαΐου, Τῶν ἁγίων Πάντων (Α΄ Ματθαίου).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33-ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

ση, τό δικασμό καί τή διάσπαση. Διακηρύττει ὅτι βρῖσκεται στήν ἐποχή τῆς ἐπι-
κοινωνίας, πού καταργεῖ σύνορα καί φραγμούς, καί ὅμως ἐγκληωβίζεται στήν
ἀπομόνωση, τή μοναξιά, τήν πλήξη καί τήν κατάθλιψη.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, μόνο μέ τήν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μπορεῖ ὁ
ἀγώνας μας νά ἔχει καρπούς γιά νά ἐπανορθώσουμε τή σχέση μας, τήν κοινω-
νία, μέ τόν ἑαυτό μας, τόν Θεό καί τοὺς ἄλλους. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Ν.Κ.

Κυκλοφορεῖ ἀπό τήν Ἀποστολική Διακονία
Ὁ νέος ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ, θεματικός-ἀναλυτικός

(Τετράχρωμος, σχῆμα 34X22,5, σελ. 56)

Ζητῆστε νά τόν προμηθευτεῖτε ἀπ΄ τά Βιβλιοπωλεῖα τῆς:

1. ΑΘΗΝΑ: Δραγατσανίου 2, Πλατ. Κλαυθμῶνος, Τ.Κ. 105 59,
Τηλ. 210-3310.977, 210-3228.637 (καί Fax).
2. ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ: (Ε.Κ.Π.Α) Πανεπιστημιόπολη-Ζωγράφου,
Τηλ. 210-7275.853 (καί Fax).
3. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ἐθνικῆς Ἀμύνης 9α καί Τσιμισκῆ, Τ.Κ. 546 21,
Τηλ. 2310-275.126, Fax 2310-278.559.
4. ΠΑΤΡΑ: Ρ.Φεραίου 143 καί Φιλοποίμενος 24, Τ.Κ. 262 21,
Τηλ. καί Fax 2610-223.110.
5. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: Ἰασίου 1, Τ.Κ. 115 21,
Τηλ. 210-7272.381, Fax 210-7272380.

Καί στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κά-
θε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό
Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ
ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr